

[Statsministeren]

ninger samt tilfredsstillende faciliteter for kultur og fritid. Ikke mindst det sidste er i vore dage blevet et væsentligt element i den kommunale aktivitet og spiller en rolle for kommunens tiltrækningssevne.

Endelig skal kommunerne skabe den rigtige ramme for rådgivning og vejledning af virksomhederne i kommunen.

Vi oplever nok i disse år en tendens til, at kommuner og amtskommuner i stigende grad søger »lissom« – som det hedder på moderne dansk – at afprøve grænserne for kommunalfuldmagten. Det må vi tage til efterretning, og det må vi følge med stor opmærksomhed. Men netop i en sådan situation forekommer det mig at være regeringens og Folketingets opgave at præcisere, hvor grænsen går.

Lad mig straks slå fast, at regeringen ikke har tanker om, at der generelt skulle ændres på de uskrevne kommunalfuldmagtsregler. De er et værn mod en lang række farlige faldgruber. I virkeligheden tror jeg heller ikke, at kommunerne ønsker selve kommunalfuldmagten ændret. Det tror jeg at kommuner og regering og forhåbentlig også Folketinget i virkeligheden er ganske enige om.

Regeringen har det synspunkt, at der i stedet er brug for på konkrete felter at præcisere, hvad kommuner og amter må, og hvad de ikke må. Vores udgangspunkt er – og det er vel, kan man sige, det moderne udgangspunkt, som tidens problemstillinger retfærdiggør – at det er nytigt, at vi søger at tjene nogle af de penge tilbage, vi har investeret i en unægtelig stor, men i dag også moderne og på mange måder velfungerende offentlig sektor. Her har samfundet sandelig investeret milliarder i årenes løb. Hvis det er et udnytteligt aktiv, hvorfor så ikke prøve at nyttiggøre det?

Vi synes, det er en god idé, at det private erhvervsliv kan trække på den ekspertise, der findes i den offentlige sektor. I mange tilfælde er det nødvendigt, at det offentlige giver en slags blåt stempel – sådan kan man vist godt sige det – til private projekter, for det kan åbne døre på eksportmarkederne. Det har jeg selv erfaret ved en lang række lejligheder, hvor jeg har været på besøg i udlandet og har været ledsaget af danske erhvervsvirksomheder. Man kan åbne døre, man kan blåstemple – hvorfor ikke?

Men vi skal ikke tillade kommunal produktion. Derimod skal sigtet være at fremme aktivi-

teten i den private sektor, bl.a. ved at udnytte erfaringer og viden fra den offentlige sektor. Det bør bl.a. dreje sig om, hvordan private virksomheder bedre kan sælge systemer og strukturer, som er udviklet eller anvendes i den offentlige sektor. Det er her, det offentlige har en ekspertise, som kan have værdi for danske virksomheder, især når de skal gennemføre eksportopgaver.

Hvis vi skal have mere succes med eksport af social-, miljø-, byfornyelses-, uddannelses- og arbejdsmarkedssystemer, betyder det meget, at det offentlige kan give et o.k.-stempel eller på anden måde være involveret. Det gælder i disse tider ikke mindst mulighederne i Østeuropa, som nu er under reformering, eller i ulande, men det gælder også inden for EF, f.eks. i det sydlige Europa. Vi kan nyttiggøre de gode erfaringer inden for vores moderne offentlige sektor, og vi kan også advare ved at gøre opmærksom på de dårlige erfaringer, vi har indhøstet, og som andre kan gøre brug af.

Regeringen ønsker i øvrigt – det er vores principielle syn – at reducere den danske offentlige sektors størrelse. Det er en anden sag. Men det skal selvfølgelig ikke hindre os i at drage fordel af, at de andre lande skal have udbygget eller moderniseret deres offentlige sektor. Og der er mange ting, som driver til det. Et af motiverne vil utvivlsomt være kvindernes stigende erhvervsdeltagelse i disse lande. Vi kan nok også udnytte vore egne dårlige erfaringer, som jeg sagde, når vi skal eksportere viden om den offentlige sektor, men da først og fremmest de gode.

Ved at give kommunale myndigheder mulighed for et større engagement vil den offentlige sektor hurtigere kunne effektiviseres og målrettes via kontakten med den private sektor.

Hertil kommer, at rammerne for den statslige erhvervsfremme med loven om erhvervsfremme, der trådte i kraft den 1. januar, er blevet moderniseret og effektiviseret. Erhvervsudviklingsrådet under Industriministeriet er netop nu i færd med i et samspil med industriministeren at fylde disse rammer ud.

Det har hele tiden været meningen, at vi efter moderniseringen af den statslige erhvervsfremme skulle have koordinationen over til den regionale erhvervs politik på plads. En arbejdsgruppe under indenrigsministeren har netop afgivet en rapport om dette, og høringsrunden er netop blevet afsluttet.